

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „International Multimodal Logistic”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „International Multimodal Logistic” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalcomus” privind încasarea prejudiciului material, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 28 ianuarie 2016 SRL „International Multimodal Logistic” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vitalcomus” privind încasarea prejudiciului material în sumă de 135.966,54 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 09 aprilie 2013 între SRL „International Multimodal Logistic” în calitate de expeditor și SRL „Vitalcomus” în calitate de client a fost încheiat contractul de expediție nr. 0904, avînd ca obiect de reglementare prestarea serviciilor de expediție a mărfurilor. În conformitate cu contractul de expediție, SRL „Vitalcomus” conform comenzilor privind acordarea serviciilor de expediție a solicitat servicii la prețul stabilit în dolari SUA. Astfel, valoarea totală a serviciilor a constituit suma de 110.706,21 dolari SUA, ceia ce reprezintă la data facturării 1.795.549,60 lei, conform cursului valutar al BNM.

SRL „International Multimodal Logistic” a menționat că conform prevederilor pct. 3.2 și pct. 3.3 ale contractului, SRL „Vitalcomus” s-a obligat să achite anticipat în mărime de 100% , pentru serviciile prestate de expeditor în decurs de 3 zile bancare de la data remiterii contului de plată. Respectiv, facturile fiscale erau scadente de la 07 noiembrie 2014 pînă la 13 februarie 2015.

Reclamantul a susținut că SRL „Vitalcomus” era obligat de a-și îndeplini în mod corespunzător obligațiile față de SRL „International Multimodal Logistic” privind achitarea integrală pentru serviciile prestate în termenii indicați, fapt însă care nu a fost

realizat, generînd astfel prejudiciu considerabil, în legătură cu executarea tardivă a obligațiilor pecuniare. Astfel SRL „International Multimodal Logistic” a efectuat anticipat din numele și pe contul SRL „Vitalcomus” toate plățile necesare legate de transportarea încărcăturii din propriile surse financiare, folosind mijloacele bănești care aveau o altă destinație, perturbînd activitatea normală a societății.

SRL „International Multimodal Logistic” a invocat că potrivit pct. 3.4 ale contractului de expediție nr. 0904 din 09 decembrie 2012, în caz de modificare esențială a ratei de schimb valutar între data întocmirii contului de plată și data achitării (>5%), expeditorul este în drept să solicite achitarea diferențelor în curs. Prin urmare, avînd în vedere prevederile contractuale și ținînd cont că de la data stabilirii prețului în comenziile pentru servicii sus-menționate și pînă la data achitării acestora, a avut loc o devalorizare mai mare de 5% a valutei de plată (MDL) față de valuta de cont (USD), au fost puși în situația de a suporta pierderi în legătură cu diferența de sumă apărută în legătură cu devalorizarea leului MDL față de dolar SUA în valoare de 114.345,79 lei, reflectat în actul de verificare a decontărilor din 05 mai 2015.

Reclamantul consideră că în virtutea art. 619 Cod Civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzi pe perioada întîrzierii, cuantumul dobînzii, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, constituind cuantumul de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art. 585 Cod Civil. Astfel, SRL „Vitalcomus” urmează să achite o dobîndă de întîrziere din suma datorată în mărime de 21.620,75 lei.

SRL „International Multimodal Logistic” a solicitat de a încasa din contul SRL „Vitalcomus” prejudiciul material în sumă totală de 135.966,54 lei, ce constituie diferența de sumă în legătură cu diferențele ratei de schimb valutar în mărime de 114.345,79 lei și dobînda de întîrziere în sumă de 21.620,75 lei. De a încasa din contul SRL „Vitalcomus” taxa de stat în sumă de 4.079 lei și asistența juridică în sumă de 5.000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „International Multimodal Logistic” ca neîntemeiată. În motivarea soluției s-a reținut că conform pct. 3.4 al contractului încheiat între părți, în cazul diferenței însemnate a cursului valutar de la data întocmirii contului și pînă la data efectuării plății și anume mai mare de 5%, expeditorul este în drept să solicite diferența de curs valutar (f.d. 10). Dreptul SRL „International Multimodal Logistic”, expeditorului în speță, de a pretinde încasarea diferenței de preț este stabilită pe lîngă prevederile contractuale și în prevederile art. 584 Cod Civil. Astfel, plata obligațiilor pecuniare de către SRL „Vitalcomus” la caz a fost cu cantitatea de monedă, care la valoarea ei nominală era egală cu suma arătată în contract – comandă. Schimbarea valorii monedei, nu are influență asupra sumei stipulate anterior de părți, dar există riscuri majore ce decurs din fluctuația monetară și/sau din instabilitatea prețurilor. Instanța de fond a indicat că din actul de verificare din 05 mai 2015, nu se poate deduce executarea necorespunzătoare a plății de către SRL „Vitalcomus” și nici nu se poate aprecia devalorizarea monetei. Respectiv, SRL „International Multimodal Logistic” nu a prezentat probe din care ar reieși faptul prejudiciului invocat, or la materialele cauzei nu s-au prezentat probe care ar reieși din comanda dată acesteia, cînd a fost executată, cînd urma să fie achitată, cînd a fost achitată de fapt de către pîrît și care era fluctuația în perioada dată (f.d. 127, 131 – 140).

La 27 mai 2016 SRL „International Multimodal Logistic” a înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 27 aprilie 2016, solicitînd casarea acesteia şi emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă acţiunea (f.d. 142, 152 - 154).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „International Multimodal Logistic”. S-a menţinut hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 27 aprilie 2016 (f.d. 170 - 176).

La 07 decembrie 2016 SRL „International Multimodal Logistic” a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2016 şi hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 27 aprilie 2016, solicitînd casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acţiunea (f.d. 181 - 184).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanţa de apel nu a verificat legalitatea şi temeinicia hotărîrii primei instanţei în întregul ei, nu a supus-o controlului judiciar sub aspectele prevăzute de art. 373 CPC, nu a verificat şi constatat caracterul raporturilor juridice între părţi şi nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în dezacord cu hotărîrea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curţii de Apel Chişinău a fost pronunţată la 21 septembrie 2016 şi a fost expediată părţilor la data de 10 octombrie 2016 (f.d. 177). Recurentul a depus recurs la 07 decembrie 2016 şi se consideră a fi depus în termen.

La 27 ianuarie 2017 SRL „Vitalcomus” a depus referinţă la cererea de recurs declarată de SRL „International Multimodal Logistic”, solicitînd respingerea recursului ca inadmisibil.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „International Multimodal Logistic” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC, care să justifice afirmaţia de ilegalitate a deciziei instanţei de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanţa de apel nu a verificat legalitatea şi temeinicia hotărîrii primei instanţei în întregul ei, nu a supus-o controlului judiciar sub aspectele prevăzute de art. 373 CPC, nu a verificat şi constatat caracterul raporturilor juridice între părţi şi nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în dezacord cu hotărîrea primei instanţe.

În speţă, Colegiul menţionează că recursul în cauză conţine obiecţiile de fapt şi de drept, care deja au fost studiate şi verificate de către instanţa de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reţine că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, aşa cum formal invocă recurenţii şi respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul

exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL „International Multimodal Logistic” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „International Multimodal Logistic” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „International Multimodal Logistic” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalcomus” privind încasarea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas